

Ny 6. lsz.

R573/1226

Vasvá, január 24. 868.

Kedves barátom! talán eszébe jut a mi miatt ismét írok, de még se tudom teljesen bedugni s nyelvenem elhallgatani, mert igen röstellém hogy a midőn leírtam ama költemény helyes szerzőelőz. küldsem hozzád, tehát két kiigazított helyet egyben oly hibásan írtam le, mint az előző papírra szemem. Legalább én úgy emlékszem s a hiba azóta mindig félrebe eseng. Te azóta, ha csak ugyan úgy írtam le, bizonynyal épere veszed.

Ugyan is mindjárt elűt a Sík és Pék sort, így kellett volna írnom: „I a mi fölött fehérvé, révedez: Nyilván a mezők fáradatma lesz.”

Továbbá, a Jövevény usolsó dicsőjé' bakt, alótól frásztva, a 4. ik sort így kellett volna írnom: „I ki nálatam a festvény-kereiben áll” Ha tehát ezek nem így állnak a kéziratban, és haphatározó leh: Kérlek alásan legy kivés kiigazítani!

Pemere. Miklósait most kaptam levelet. Szegény jó úveg! amji aggalommal és részvéssel ír és tudatkozódik bejegyzésemnél s küld hozzá két úveg hegyeljei bors saját szerzésébül! Tompáról ég senag hallottam, nem tudom igaz-e, hogy pembaja ismét visszejött volna!

Isken veled kedves barátom, add az ismenetlen családodnak s tusa kívüli üdvözletemet —
szépülő s kererő barátod
J. Lukács

